

РЕШЕНИЕ

№ 242

гр. Бургас, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично при закрити врати заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иво В. Д.

при участието на секретаря Тодорка Ст. Каракерезова
в присъствието на прокурора Г. Ст. Ил.
като разгледа докладваното от Иво В. Д. Гражданско дело №
20212100101499 по описа за 2021 година

Производството е образувано по предявена искова молба от М. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр.Б., кв. Л, ул. **** №, със съдебен адрес гр.Бургас, ул.“Мария Луиза“ №9- адвокат Н.Ч. от БАК срещу ПЛ. М. Д., ЕГН ***** с правно основание чл.106 ал.1 т.2 СК да бъде прекратено пълното осиновяване на ответника, поради наличие на обстоятелства, които дълбоко разстройват отношения между осиновителя и осиновения.

Твърди се в исковата молба, че ответникът е осиновен през 1976г. от ищцата и покойния и понастоящем съпруг. Уточнява се, че Д., който бил отглеждан с внимание и грижа от родителите си, заедно с другото им дете, разбрал за това, че е осиновен преди около 2-3 години. След като ищцата му споделила този факт, последният рязко променил отношението си към нея. Станал груб и агресивен, започнал да удря жената, която го била отгледала и да взема парите и. На 03.11.2020г. отново отправил обиди към ищцата и упражнил спрямо нея физическо насилие. Дошла полиция, като служителите на реда разпоредили на Д. да се премести на долния етаж от къщата, в която двамата живеели. За случилото се пострадалата уведомила прокуратурата и се снабдила със съдебномедицинско удостоверение. На ответника били наложени мерки по закона за защита от домашното насилие. Ищцата живяла известно време при дъщеря си, а здравословното и състояние се влошило. Страхувала се от ответника, който периодично упражнявал по отношение на нея физическо и психическо насилие.

Заявява се в исковата молба, че от години между двамата не съществувала връзката родител- дете като се моли да бъде прекратено пълното осиновяване на П М Д..

В уточняваща молба се посочва, че действията на ответника се припокриват със състава на чл.106 ал.1 т.2 СК, тъй като са налице обстоятелства, които дълбоко разстройват отношенията между осиновителя и осиновения.

Съдът служебно е изискал препис от решението за осиновяване на ответника- решение на БРС от 27.02.1976г. по гражданско дело №529 по описа за 1976г., което е приложено по делото.

Ответникът не е изпратил отговор на исковата молба, не е изразил становище, не е

направил доказателствени искания и не е представил такива.

В съдебно заседание ищцата, чрез процесуалния си представител поддържа претенцията и изложените в молбата фактически твърдения, ангажира гласни доказателства. Пледира за уважаване на искането за прекратяване на осиновяването.

Прокурорът изразява становище за основателност на молбата, като счита, че връзката осиновител- осиновен е трайно и дълбоко разстроена.

Бургаският окръжен съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение от 27.02.1976г. по гр.д.№ 528/1976г. по описа на Районен съд гр.Бургас е допуснато пълно осиновяване на С И И от М И Д. и М. В. Д., като впоследствие имената на детето са били променени на ПЛ. М. Д.. Съгласно представеното по делото съдебно-медицинско удостоверение № 316/2020г., ищцата е получила кръвонасядане по дясна подбедрица и ляво коляно, за които е съобщила преди прегледа, че са и причинени в резултат на побой, нанесен от сина и на 03.11.2020г. Във връзка със случилото се на посочената по-горе дата, Районен съд гр.Бургас в производство, образувано по реда на чл.8 и сл. ЗЗДН, е наложил мерки за защита на ответницата, приемайки за доказан по несъмнен начин упражнението по отношение на последната физически тормоз.

В показанията си свидетелката Гонзова- сестра на ответника споделя, че майка и се е грижила много за брат и. Осигуряван бил финансово и се радвал винаги на родителска подкрепа. След като разбрал, че е осиновен Д. се променил. Започнал да търси биологичните си родители и да се държи грубо с ищцата. Последната споделила, че в продължение на две години е тормозена от Д., с когото обитавали една къща, като уточнила че е душена с възглавница, счупен и е пръст на ръката, както и че ответникът системно и вземал парите. В края на 2020г, след нанесения и побой, възрастната жена съобщила за случилото се на близките си, както и на органите на полицията. Здравословното и състояние се влошило, започнала да говори несвързано, не можела да се обслужва, придвижвала се с проходилка. Свидетелката разказва също така, че ответникът винаги се е отнасял хладно към самата нея и семейството и впоследствие. Към майка си се държал по същия начин. Дори след инцидента ищцата желала да общува с него по телефона, но Д. заявил, че няма майка и отказал да разговаря. И към настоящия момент последният не се бил извинил за нанесения побой на майка си.

Свидетелят Ж Г си спомня, че докато е бил жив бащата на ответника се виждали и събирали по-често. Последният поначало не се отнасял добре с хората и проявявал агресия. Нанесъл побой на баща си, а след като същия починал, бил изцяло на издръжката на майка си. Когато Д. разбрал, че е осиновен се влошили отношенията му с ищцата, започнал да се държи нападателно и да я бие. Описва случилото се през месец ноември 2020г. Спира се подробно на състоянието на пострадалата, която след упражненото спрямо нея физическо насилие се намирала в много тежко и безпомощно положение. Разказва, че последната е споделила пред него и съпругата му за заплахите, които Д. е отправял и побоите, които и е нанасял. Сочи, че ответникът не приемал ищцата за своя майка и свое семейство.

Съдът кредитира показанията на свидетелите изцяло и без резерви. Казаното от тях се потвърждава от приобщените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, се налага извод за основателност на подадената молба. Налице е основанието на чл.106 ал.1 т.2 СК, което се обуславя от наличието на обстоятелства, разстройващи дълбоко отношенията между осиновител и осиновен. Разстройството в случая е резултат най-вече на укоримото поведение на ответника по отношение на ищцата, намерило проявление и изявило се, след като разбрал, че осиновен. Разривът в отношенията между страните несъмнено има траен характер и не

може да бъде преодолян без добросъвестните усилия на ответника, който с нищо не е показал, че е готов да ги положи. Напротив, от отношението му към ищцата, включително след случилото се, се извежда по убедителен начин липса на каквото и да е желание да преосмисли държанието си. Несъмнено е при това положение, че между страните не съществуват отношения родител- дете, доколкото общуването им се изразява в грубо поведение или прояви на насилие от страна на ответника към жената, която го е отгледала. Осиновителната връзка е изпразнена от съдържание и съществува само формално.

По изложените съображения и предвид наличието на законовите предпоставки за прекратяване на допуснато със съдебно решение пълно осиновяване по отношение на ищцата предявената претенция като основателна следва да бъде уважена.

Препис от решението след влизането му в сила, следва да се изпрати на Община Бургас за отразяване на прекратяването на осиновяването.

Разноски не се претендират, поради което и не следва да бъдат присъждани.

По изложените съображения и на основание чл. 106 ал.1, т.2 СК, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА допуснатото с решение от 27.02.1976г., постановено по гражданско дело № 528/1976г. по описа на Районен съд гр.Бургас пълно осиновяване на С И И-понастоящем ПЛ. М. Д., ЕГН ***** от гр.Б, кв. Л, ул.*** № ... №18 от М. В. Д., ЕГН *****, с адрес гр.Б, кв. Л, ул. **** №

След влизане в сила на решението, заверен препис от него да се изпрати служебно на Община Бургас за изпълнение на следващите се действия по актовете за раждане от длъжностното лице по гражданското състояние.

Решението подлежи на обжалване и протестиране в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд
г р . Б у р г а с .

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____